RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.236 van 28 juni 2001
in de zaak A. 71.952/VII-14.882.

In zake : Jos VANSTAPEL,
wonende te SINT-TRUIDEN,
Luikersteenweg 376

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van LIMBURG.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jos VANSTAPEL op 5 november 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Limburg dd. 12 september 1996 houdende opheffing van de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van Sint-Truiden dd. 12 april 1996 waarbij aan verzoeker vergunning wordt verleend voor het regulariseren en uitbreiden van de inrichting gelegen te 3800 Sint-Truiden, Luikersteenweg 376";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 11 december 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 2 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. PRINCEN die, loco advocaat G. KINDERMANS verschijnt voor de verzoeker en van bestuurssecretaris T. ROOSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoeker dient op 22 december 1995 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden een milieuvergunningsaanvraag in voor het veranderen van een bestaande veeteeltinrichting, met name een uitbreiding door regularisatie van een bestaande toestand en een toevoeging van een nieuwe vleesvarkens-stal.

De aanvraag wordt op 27 januari 1996 ontvankelijk en volledig verklaard.

1.2. Op 12 april 1996 verleent het college van burgemeester en schepen van de stad Sint-Truiden aan de verzoeker een milieuvergunning voor de uitbreiding van een varkensstal gelegen in een woongebied met landelijk karakter met 120 varkens waarvan 65 zeugen (totaal na uitbreiding 180 varkens waarvan 125 zeugen), uitbreiding

van een varkensstal gelegen in een agrarisch gebied met 520 varkens (totaal na uitbreiding 820 varkens), alsook uitbreiding met opslag van 800 m³ dierlijke mest in een agrarisch gebied.

1.3. De Vlaamse Landmaatschappij tekent beroep aan tegen dit besluit.

1.4. Met het bestreden besluit wordt het beroep ingewilligd, het beroepen besluit opgeheven, en de gevraagde vergunning geweigerd;

2.1.1. Overwegende dat het enige middel als volgt wordt geformuleerd :

> "Enig middel gebaseerd op de schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel.
> De bestreden beslissing is gesteund op de onverenigbaarheid met het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, volgens hetwelk geen milieuvergunning kan worden toegekend voor een aanvraag tot uitbreiding van een veeteeltbedrijf met een vestiging in de mestproduktie dewelke ontvankelijk en volledig verklaard is na 1 januari 1996.
> Voornoemd vergunningenbesluit dateert van 20 december 1995, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 30 december 1995 en is in werking getreden op 1 januari 1996.
> De vergunningsaanvraag werd door verzoeker ingediend op 22 december 1995 onder toepassing van de toen geldende vergunningsregeling van Vlarem II en derhalve op een tijdstip dat het Besluit dd. 20 december 1995 nog niet was gepubliceerd en evenmin in werking was getreden.
> Verzoekende partij mocht er dan ook op vertrouwen dat zijn aanvraag zou worden behandeld conform de op 28 december 1995 geldende reglementering.
> Door toepassing van het Besluit dd. 20 december 1995 op de vergunningsaanvraag van verzoeker, schendt de bevoegde overheid de beginselen van rechtszekerheid en vertrouwen (R. v. St. , nr. 46004, 4 februari 1994).
> Verzoeker acht tevens artikel 11 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20 december 1995 volgens hetwelk het vergunningsbesluit niet van toepassing is op vergunningsaanvragen waarvan de datum niet ont-

vankelijk en volledigheidsverklaring ligt vóór de inwerkingtreding van het besluit (sic), eveneens strijdig met het rechtszekerheidsbeginsel in de mate dat hierdoor de aanvraag van verzoeker dewelke vóór de inwerkingtreding (van) het besluit werd ingediend doch onafhankelijk van de wil van verzoeker slechts volledig en ontvankelijk verklaard werd op 26 januari 1996, hetgeen daarenboven laattijdig is, onderworpen werd aan de toepassing van het vergunningsbesluit";

2.1.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord onder meer wordt gerepliceerd :

"Overwegende dat hiertegen evenwel in de eerste plaats moet worden ingebracht dat verzoekende partij er klaarblijkelijk aan voorbijgaat dat het besluit van ons College nog op een tweede- en gelijkwaardig argument als dit van de onverenigbaarheid van de aanvraag met het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 1995 - argument steunt, namelijk het gegeven dat de aangevraagde milieuvergunning, gelet op het voorwerp ervan enerzijds en de inplanting van het bedrijf anderzijds, niet verenigbaar was met de voorschriften van artikel 5.9.4.3.1°.b.) van Vlarem II, die wel reeds van toepassing waren op het ogenblik waarop de vergunningsaanvraag van verzoekende partij werd ingediend;

dat bijgevolg, zelfs indien het thans door verzoekende partij voor uw raad ingeroepen middel gegrond zou zijn - quod non, zoals hierna zal worden aangetoond - ons College de gevraagde milieuvergunning nog niet had kunnen toestaan en het bestreden besluit dd. 12 september 1996 nog als rechtsgeldig moet worden beschouwd vermits de strijdigheid van de aanvraag met de inplantingsregels van Vlarem II ook op zichzelf beschouwd reeds een voldoend draagkrachtig argument was om de weigering van de gevraagde vergunning te funderen";

2.1.3. Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord o.m. doet gelden :

"de door verzoeker ingediende aanvraag tot regularisatie én uitbreiding voldeed, zoals tegenpartij terecht stelt, niet aan de voorwaarden van artikel 5.9.4.3.1,° b) van Vlarem II. Verzoeker wenst er evenwel op te wijzen dat zijn aanvraag tot regularisatie van de bestaande toestand, gelet op de toepassing van artikel 3.2.2.2.1. van Vlarem II, wel voldeed aan de voorwaarden van Vlarem II en dat hij naar aanleiding van de hoorzitting het verzoek heeft geformuleerd het voorwerp van de vergunningsaanvraag

hiertoe te beperken. De bestreden beslissing houdt met dit nieuwe element geen rekening";

2.2. Overwegende dat uit de aanhef van de bestreden beslissing blijkt dat de gevraagde vergunning werd geweigerd op grond van twee motieven :

- de vergunningsaanvraag is ontvankelijk en volledig verklaard na 1 januari 1996 en derhalve is de door het college van burgemeester en schepenen toegestane uitbreiding niet verenigbaar met artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit).
- de aanvraag valt onder de verbodsbepalingen van artikel 5.9.4.3.1°b) van Vlarem II;

Overwegende dat de verzoeker in zijn verzoekschrift geen kritiek uit op het tweede weigeringsmotief, dat op zichzelf beschouwd reeds tot verwerping van zijn aanvraag moest leiden; dat geen rekening kan worden gehouden met de kritiek die hij dienaangaande voor het eerst in zijn memorie van wederantwoord formuleert; dat bijgevolg moet worden vastgesteld dat de verzoeker geen rechtstreeks belang heeft bij het gegrond bevinden van zijn enige middel,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**